

væsenets Vegne at føre det Tilsyn med Ombygningen, som det var hans Pligt at føre. Den daværende Minister nedsatte da en Kommission, bestaaende af afdøde Professor Teller ved Polyteknisk Læreanstalt og mig, for at vi skulde føre Tilsyn, fordi Otterstrøm havde nægtet det. Saadan gik det til med Hundested. Men der var maaske i Hundested-Sagen ikke tilstrækkelig Grund til at afskedige ham; der stod Princip mod Princip, Øhavn mod landfast Havn. Men der foregik en Ting i Hobugten ved Varde, hvor, i Anledning af at Strømmen skar Bunden bort ved Skallingen, det var projekteret at anlægge et Fyrtaarn, bygget paa Skallingen. Vandbygningsvæsenet projekterede en saakaldt Kupering af Hobugten, den blev given i Entreprise til nogle Entreprenører, og de fyldte op og fyldte op om Dagen, men Strømmen tog det alt sammen om Natten. Til sidst viste det sig, at det Arbejde, de havde paataget sig, var ganske umuligt. Sagen blev indanket for en Kommission, som bestod af den tidligere Formand for Sø- og Handelsretten Madvig og den tidligere Borgmester Øllgaard her i København. Denne Kommission afsagde en Kendelse, hvorefter Entreprenørerne vare berettigede til at ophøre med Arbejdet, berettigede til at forlade deres Entreprise, fordi Vandbygningsvæsenet havde ledet Arbejdet paa en ganske uforvarlig Maade. Otterstrøm optraadte i den Sag saa forsonneligt, at der var tilstrækkelig Grund til at afskedige ham fra den Stilling, han indtog. Jeg staar med Kendelsen fra de Herrer Madvig og Øllgaard i min Haand, den er til det ærede Medlems Tjeneste, dersom han vil gennemlæse den; den beviser, at jeg har Ret i, hvad jeg har udtalt. Derfor maa jeg nedlægge Indsigelse mod, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) skulde have Ansvaret for Otterstrøms Afskedigelse; han havde gjort sig værdig til den, men nu synes det, som om han ikke engang har gjort sig værdig til den hensynsfulde Maade, hvorpaa Afskedigelsen skete.

Jeg vil ogsaa tage Afstand fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), naar han gav Anvisning paa Husmandsbevillingerne i Forbindelse med denne Sag, som her ligger for. Det ærede Medlem kender ikke meget til Tilstanden her, naar han kan udtale sig paa en saadan Maade, som han gjorde. Overfor en saadan Udtalelse er det højst nødvendigt at tage Afstand, det lærte ogsaa det ærede Med-

lem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) jo lige straks, thi han saa, at den Udtalelse kan bruges omkring i Landet.

Ellinger: Maa jeg gøre opmærksom paa, at de Foranstaltninger, der eventuelt kunne være at træffe her, ere til Gavn for uhyre mange Smaafolk. Det vide de Folk bestemt, som ere derovre paa Egnen, og derfor er det ikke noget, der skal tages fra nogle Smaafolk og gives til nogle af en anden Kategori.

Maa jeg sige med Hensyn til Otterstrøms Afskedigelse, at der kan jo være mange Grunde til at afskedige en Mand, man kunde jo tænke paa hans høje Alder; man kunde maaske paa denne Post ønske en yngre Kraft, og man kunde ønske, at Efterfølgeren ikke i en for høj Alder skulde komme ind i et saadant Embede. Det er en Sag for sig. Jeg benægter ikke, at der kan være saadanne Grunde og maaske ogsaa andre Grunde til Afskedigelsen, det kender jeg ikke noget til. Men hvad jeg kender til, er disse to Kendsgerninger, for det første, at Høgsbro, da han meddelte Otterstrøm, at han skulde tage sin Afsked, angav Aarsagen dertil som værende den, der udsprang herfra, og udtalte, at det var paa Initiativ af den daværende Konseilspræsident, og for det andet — og det er jo det, der har den største Betydning —, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) offentlig baade her i Tinget og udenfor har anført forskellige Aarsager til denne Afskedigelses Berettigelse, og de ere alle sammen blæste bort nu. Nu nævner det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) Hundested Havn og siger, at der endnu var noget tilbage at sige i den Sag. Maa jeg derom oplyse, at det er meget muligt, at Otterstrøm har stillet sig stejlt i denne Sag, men han har faaet Ret i sin Opfattelse. (Dinesen: Nej). Jo, imod den Plan, som i sin Tid blev udarbejdet til en Forandring af Hundested Havn, gjorde Otterstrøm vægtige Indvendinger, men Planen blev alligevel gennemført. Men nu viser det sig, at disse Indvendinger dog vare berettigede. Det er maaske meget forbausende, ogsaa for det ærede Medlem fra Hillerød, at Otterstrøm har modtaget en saadan Anerkendelsesskrivelse, som jeg før nævnede, men det er ikke desto mindre en Kendsgerning, og den kom ikke alene fra Beboerne, men ogsaa fra Bestyrelsen af Hundested Havn.